

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814206602
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5814206602.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Lukášové: P., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov: matka U. D., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, právne zastúpená JUDr. Adrianou Panekovou, advokátkou so sídlom A., P. F. XXXX a otca: U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, právne zastúpený JUDr. Andrejom Bryjom, advokátom so sídlom v A., M. XX, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo z 13. apríla 2017, č. k. 4P/33/2014-340, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a IV. m e n í tak, že:

- u r č u j e výživné otca na maloletého P. za obdobie od 05.08.2014 do 28.02.2015 vo výške 80 Eur mesačne a za obdobie od 01.03.2015 do 03.11.2015 vo výške 120 Eur mesačne,
- u r č u j e výživné otca na maloletého U. za obdobie od 05.08.2014 do 28.02.2015 vo výške 70 Eur mesačne a za obdobie od 01.03.2015 do 03.11.2015 vo výške 100 Eur mesačne.

Zameškané výživné za obdobie od 05.08.2014 do 03.11.2015 na maloletého P. vo výške 1.076,68 Eur a na maloletého U. vo výške 845,97 Eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 150 Eur na každé dieťa vždy do 12-teho dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil výživné otca na maloletého P. za obdobie od 05.08.2014 do 09.03.2015 vo výške 75 Eur mesačne a za obdobie od 10.03.2015 do 04.11.2015 vo výške 120 Eur mesačne; výživné na maloletého U. za obdobie od 05.08.2014 do 09.03.2015 vo výške 75 Eur mesačne a za obdobie od 10.03.2015 do 04.11.2015 vo výške 100 Eur mesačne. Zameškané výživné na maloletého P. a maloletého U. za obdobie 05.08.2014 do 04.11.2015 v celkovej výške 1.670 Eur otca zaviazal k povinnosti zaplatiť matke do 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi zastavil na základe späťvzatia návrhu otca v tejto časti. Pokiaľ matka žiadala priznať výživné na maloletého P. vo výške 150 Eur mesačne a na maloletého U. 100 Eur mesačne, vo zvyšnej časti jej návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 52 CSP. Vykonaným dokazovaním zistil, že matka spolu s deťmi sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti 05.08.2014 z dôvodu toho, že otec vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje. Otec v období od 19.08.2014 do 23.12.2014 pracoval ako živnostník, pričom od 06.09.2014 do 18.12.2014 bol

hospitalizovaný na psychiatrii a poberal nemocenské dávky vo výške 365,50 Eur. Do 18.01.2015 bol otec evidovaný na úrade práce bez nároku na hmotnú podporu uchádzača o zamestnanie. Od 28.01.2015 bol zamestnaný v spoločnosti NOVOTEAM s.r.o. s mesačným príjmom 5.300,- Kč. V predmetnej spoločnosti pracoval do polovice februára 2015, odkedy bol opätovne práceneschopný. Od 10.03.2015 do 20.04.2015 pracoval v spoločnosti LIMOD s.r.o., kde mal mesačný príjem 14.000,- Kč. Následne sa zamestnal v Holandsku, kde pracoval od mája 2015 do 28.08.2015 s mesačným príjmom 1.300 Eur. Od 02.09.2015 je zamestnaný vo firme ADECCO Slovakia, s.r.o. s príjmom 400 Eur mesačne. V mesiaci august 2015 boli otcovi maloletých detí vyplatené prídavky na maloleté deti vo výške 867,32 Eur. Príjem matky maloletých detí bol v rozhodnom období cca 500 Eur. Otec matke maloletých detí zaplatil na výživnom v mesiaci august 2014 100 Eur, v mesiaci september a október 2014 neuhradil žiadne výživné, v novembri 2014 170 Eur, v januári 70 Eur, vo februári a v marci nezaplatil žiadne výživné, v apríli 2015 zaplatil 270 Eur a v mesiacoch máj a august 2015 zaplatil po 70 Eur. Z tohto dôvodu vzniklo na strane otca zameškané výživné za obdobie od 05.08.2014 do 03.11.2015 vo výške 1.670 Eur.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. Namietal, že súd prvej inštancie rozhodol o určení výživného počnúc od 05.08.2018 v rozpore s § 77 ods. 1 Zákona o rodine, pretože návrh na súd bol podaný neskôr a matka neodôvodnila dôvody hodné osobitného zreteľa, prečo nepodala návrh na súd už skôr. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, pokiaľ určil výživné na obidve deti v rovnakom rozsahu od 05.08.2014 do 09.03.2015. Pri určení výživného súd vychádzal z jeho príjmových možností, keď v období od 06.09.2014 do 18.12.2014 bol práceneschopný a poberal iba nemocenské dávky a následne sa zamestnal v spoločnosti NOVOTEAM s.r.o., u ktorého výška príjmu predstavovala 5.300,- Kč. Aj keď bol od 19.08.2014 do 23.12.2014 živnostníkom, v tomto období t.j. od 06.09.2014 do 18.12.2014 z dôvodu nedokonaného pokusu o samovraždu bol PN a za uvedené obdobie poberal nemocenské dávky v celkovej výške 365,50 Eur. Do 18.01.2015 bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie bez nároku na dávku v hmotnej núdzi a od 28.01.2015 bol zamestnaný v spoločnosti NOVOTEAM s.r.o. v Českej republike s príjmom 5.300,- Kč, kde pracoval do februára 2015. Splácal spoločné úvery vo výške 333 Eur, kvôli čomu musel predať aj auto. V spoločnosti LIMOD s.r.o. v Bardejove, kde pracoval do 20.04.2015, zarobil sumu vo výške 633,88 Eur. Od septembra 2015 je zamestnaný v spoločnosti ADECCO Slovakia, s.r.o., s príjmom vo výške 567,05 Eur brutto. Za rok 2015 základom dane z podnikania bola suma 6.841,42 Eur, z čoho vyplýva, že priemerný mesačný príjem v roku 2015 bol cca 570 Eur. Na základe uvedených skutočností, s prihliadnutím na podmienky uvedené v § 62, § 75 Zákona o rodine navrhoval, aby krajský súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že bude platiť výživné na maloletého P. za obdobie od 05.08.2014 do 09.03.2015 vo výške 40 Eur mesačne, od 10.03.2015 do 04.11.2015 vo výške 75 Eur mesačne a na maloletého U. za obdobie od 05.08.2014 do 09.03.2015 vo výške 30 Eur mesačne a za obdobie od 10.03.2015 do 04.11.2015 vo výške 75 Eur mesačne.

3. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, prípadne zmeniť a zaviazat' otca platením výživného na mal. P. vo výške 150 Eur mesačne a na mal. D. vo výške 130 Eur mesačne. Poukázala na skutočnosť, že otec v rozhodnom období chodil pracovať aj do Holandska, kde slušne zarábal, ale vzdal sa tohto zamestnania z vlastných pohnútok. Aj v minulosti otec pokiaľ pracoval, v žiadnej práci dlho nezotrval, keďže mal problémy s alkoholom. Pokiaľ bol otec práceneschopný a nedosahoval príjem, tieto problémy si spôsobil sám. Vlastným konaním okráda maloleté deti o nevyhnutnú životnú úroveň a základné potreby, o ktoré sa starala sama, keď vykonávala osobnú starostlivosť o maloleté deti. V rozhodnom období otec dosahoval príjem cca 890 Eur, čo predstavuje sumu, z ktorej je povinný platiť požadované výživné. Tvrdenie otca o vybratí sumy 900 Eur z účtu považovala za nepravdivé na základe toho, že platobná karta síce znela na jej meno, ale disponoval s ňou otec.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedol, že pri určení výšky výživného súd prihliadal na odôvodnené pomery oprávnených, možnosti, schopnosti, príjmové a majetkové pomery povinného.

5. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba a včas (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) proti rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po nariadení odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 177 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 388 CSP zmenil z nasledovných dôvodov:

6. V prejednávanej veci odvolací súd nariadil odvolacie pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania, najmä opätovným vylúčením účastníkov konania, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a za účelom zistenia, po akú dobu je dôvodné rozhodnúť o určení výživného otca na maloleté deti, keďže aj napriek intenciam predchádzajúceho (zrušujúceho) uznesenia Krajského súdu v Žiline z 15.06.2016 sp. zn. 7CoP/30/2016-208, nebol súdom prvej inštancie pripojený spis Okresného súdu Námestovo, na základe ktorého sa na súde prvej inštancie viedlo konanie o rozvod manželstva rodičov maloletých detí. Podľa tvrdenia súdu prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, rozsudok o rozvode manželstva mal nadobudnúť právoplatnosť 04.11.2011. Odvolací súd si z Okresného súdu Námestovo zabezpečil rozsudok z 29.09.2015 sp. zn. 1P/158/2014-118, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, medzi rodičmi bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej mal. P. a mal. U. boli zverení do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otec sa zaviazal platiť výživné na čas po rozvode na mal. P. a mal. U., sumou 75 Eur mesačne na každé dieťa, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode. Zo správy Okresného súdu Námestovo je zrejmé, že rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť 04.11.2015. Znamená to, že v tomto prebiehajúcom konaní o návrhu matky na určenie výživného za obdobie od 05.08.2014 bolo dôvodné rozhodovať o výživnom otca na maloleté deti za obdobie od 05.08.2014 do 03.11.2015.

7. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku otca, že súd prvej inštancie nedôvodne priznal výživné na maloleté deti od 05.08.2014, keďže matka návrh podala na súd prvej inštancie až dňa 13.10.2014.

8. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté deti možno priznať najdlhšie na dobu 3-och rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Odvolací súd na základe doplneného dokazovania v odvolacom konaní dospel k záveru, že matka preukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je dôvodné priznať výživné na maloleté deti od 05.08.2014. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania bolo zistené, že matka sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti dňa 05.08.2014 pre správanie sa odporcu. Z rozhodnutia Centra právnej pomoci č.: KaTS-47774/8704/2014-55370/2014 zo dňa 23.09.2014 vyplýva, že matka už dňa 14.08.2014 požiadala Centrum právnej pomoci, Kancelária Tvrdošín o poskytnutie právnej pomoci vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Centrum právnej pomoci, Kancelária Tvrdošín rozhodnutím zo dňa 23.09.2014 určilo právnik Centra právnej pomoci na spísanie návrhu na začatie konania na čas do rozvodu manželstva, ktorý bol následne podaný na súd prvej inštancie dňa 13.10.2014. Z uvedeného je teda zrejmé, že matka žiadnym spôsobom neopomenula domáhať sa uplatnenia nároku na výživné na súde, naopak, Centrum právnej pomoci uznalo jej požiadavku na bezplatnú právnu pomoc vychádzajúc z jej aktuálnych sociálnych pomerov, v ktorých sa matka v tom čase nachádzala.

10. Odvolací súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a na základe doplnenia dokazovania v odvolacom konaní dospel k záveru, že rozsah určeného výživného otca na maloleté deti bol súdom prvej inštancie stanovený správne, odvolací súd len v minimálnom rozsahu upravil výšku výživného a obdobia, v ktorom výživné na maloleté deti bolo priznávané. Z výsledkov vykonaného dokazovania v odvolacom konaní nevyplýva skutkové zistenie súdom prvej inštancie uvedené v bode 29. rozsudku, že príjem matky v rozhodnom období predstavoval cca 500 Eur mesačne. Podľa potvrdenia zamestnávateľa matky COOP Jednota Námestovo SD, za rok 2014 jej priemerný mesačný čistý príjem predstavoval 403,66 Eur a za rok 2015 415,99 Eur. Na strane otca bolo zistené, že tento v minulosti dlhodobo vykonával podnikateľskú činnosť, keď podľa výpisu zo živnostenského registra vykonával podnikanie v rôznych odvetviach od roku 1996, pričom predmet podnikania sa v priebehu rokov menil, naposledy aj v priebehu roku 2014 - dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov od 26.05.2014 do 05.07.2014, opracovanie kovu jednoduchým spôsobom od 26.05.2014 do 05.07.2014, s posledne vykonanou zmenou - povrchová úprava kovových výrobkov lakmi, tmelmi, nátermi od 19.08.2014 do 23.12.2014, kedy došlo aj k ukončeniu živnosti zo strany otca. Neobstojí odvolacia námietka otca, že v období jeho hospitalizácie z dôvodu psychiatrickej liečby od 05.09.2014 do 18.12.2014 a aj neskôr počas trvania nezamestnanosti, je dôvodné priznať výživné v minimálnom rozsahu. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že otec vykonával do 23.12.2014

podnikateľskú činnosť, z ktorej mal príjem, že určité mesiace roka 2014, keď pracoval v Holandsku, dosahoval podstatne vyšší príjem a pokiaľ otec v období jeho hospitalizácie poberal len nemocenské dávky, prvostupňový i odvolací súd mohol na uvedené prihliadať iba čiastočne. Je zrejmé, že stav, ktorý nastal koncom roku 2014 - že otec ukončil podnikateľskú činnosť, v dôsledku čoho sa zbavil možnosti dosahovať príjem v odvetviach činností, ktoré dlhodobo predtým vykonával (od roku 1996) a v ktorých dosahoval príjem, že vlastným konaním si zapríčinil stav hospitalizácie a zbavenia sa možnosti (okrem nemocenských dávok) dosahovať príjem z pracovnej činnosti, nemohol odvolací súd vyhodnotiť v neprospech maloletých detí pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti. Je potrebné v tejto súvislosti si uvedomiť, že matka aj napriek neplneniu si vyživovacej povinnosti zo strany otca v uvedenom období musela zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti s ohľadom na všetky tieto okolnosti, ktoré nastali a z výšky dosahovaného príjmu u svojho zamestnávateľa. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd určil výživné otca za obdobie od 05.08.2014 do 28.02.2015 na maloletého P. vo výške 80 Eur mesačne (ako vekovo staršie dieťa) a na maloletého U. vo výške 70 Eur mesačne. Od 01.03.2015, kedy otec začal dosahovať podstatne vyšší príjem a pokiaľ pracoval v Holandsku (od 20.04.2015 do 28.08.2015) a dosahoval príjem vo výškach 374,81, 1.645, 1.814 a 2.011 Eur mesačne (+ ďalší príjem, podľa tvrdenia zástupcu otca v odvolacom konaní, ako príspevok na bývanie), pričom aj od 01.09.2015 bol otec naďalej zamestnaný v pracovnom pomere, bolo dôvodné zaviazať otca od 01.03.2015 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva (03.11.2015) výživným na maloletého P. vo výške 120 Eur mesačne a na maloletého U. vo výške 100 Eur mesačne. Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie nepovažoval návrh matky na určenie výživného vo vyššej sume (požadovanej v návrhu), keďže z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že v uvedenom období otec splácal úver v Prima banke a.s. vo výške 200,96 Eur a 92,87 Eur mesačne.

11. Z výsluchu účastníkov na odvolacom pojednávaní, odvolací súd zhodne so zisteniami súdu prvej inštancie mal zistené, že otec zaplatil výživné v mesiaci august 2014 vo výške 100 Eur, v mesiaci november 2014 vo výške 170 Eur, v januári 2015 vo výške 70 Eur, v apríli 2015 vo výške 270 Eur, v mesiaci máj až august 2015 po 70 Eur, celkovo 890 Eur, t.j. na každé dieťa po 445 Eur. Vzhľadom na výšku určeného výživného a doposiaľ zaplateného výživného zo strany otca vzniklo zameškané výživné za obdobie od 05.08.2014 do 03.11.2015 na mal. P. vo výške 1.076,68 Eur a na mal. U. vo výške 845,97 Eur, ktoré povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 150 Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku (§ 232 ods. 4 CSP). Odvolací súd rozhodol o zameškanom výživnom vzhľadom k tomu, že od podania návrhu až do rozhodnutia súdu ubehla dlhšia doba a bolo by neprimerané, aby bol otec zviazaný zaplatiť zameškané výživné v celom rozsahu naraz. Na druhej strane je potrebné vychádzať aj z účelu výživného, ktoré má matka obdržať v primeranom čase, aby tieto finančné prostriedky slúžili na zabezpečenie potrieb maloletých detí. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol o povinnosti otca splácať zameškané výživné v mesačných splátkach po 150 Eur na každé dieťa.

12. O trovách prvostupňového a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov náhradu týchto trov konania nepriznal, keďže z okolností prejednávanej veci nevyplýva, že by niektorému z účastníkov bolo dôvodné priznať náhradu trov prvostupňového a druhostupňového konania.

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu **n i e j e** prípustné odvolanie.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa

osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.